

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 20.09.1994, sp. zn. 7 To 322/94, ECLI:CZ:KSPL:1994:7.TO.322.1994.1

Číslo: 37/1995

Právní věta: K naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 tr. zák. postačí, jestliže výhrůžka usmrcením, případně ublížením na zdraví nebo způsobením škody velkého rozsahu, je pronesena vážně v úmyslu působit na výkon pravomoci veřejného činitele nebo pro takový výkon. Je nerozhodné, zda pachatel měl skutečně úmysl výhrůžku splnit a zda výhrůžka v konkrétním případě u poškozeného byla způsobilá vyvolat důvodnou obavu z jejího uskutečnění.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 20.09.1994

Spisová značka: 7 To 322/94

Číslo rozhodnutí: 37

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Veřejný činitel

Předpisy: 140/1961 Sb. § 156 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 37/1995 sb. rozh.

K naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 tr. zák. postačí, jestliže výhrůžka usmrcením, případně ublížením na zdraví nebo způsobením škody velkého rozsahu, je pronesena vážně v úmyslu působit na výkon pravomoci veřejného činitele nebo pro takový výkon. Je nerozhodné, zda pachatel měl skutečně úmysl výhrůžku splnit a zda výhrůžka v konkrétním případě u poškozeného byla způsobilá vyvolat důvodnou obavu z jejího uskutečnění.

(Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 9. 1994 sp. zn. [7 To 322/94](#))

Krajský soud v Plzni zamítl odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Klatovech ze dne 15. 8. 1994 sp. zn. 3 T 66/94.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný S. S. uznán vinným trestným činem útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 písm. a) tr. zák. proto, že dne 22. 1. 1994 poté, kdy byl jako řidič

osobního automobilu zn. BMW, SPZ PMM 16-76, stavěn policejní hlídkou v Železné Rudě, a to nadstrážmistry A. Z. a B. L., a převážen služebním automobilem k lékařskému vyšetření ke zkoušce na alkohol v krvi do Nýrska uvedeným policistům vyhrožoval zastřelením a výhrůžky opakoval i při zpáteční cestě do Železné Rudy. Byl za to odsouzen podle § 156 odst. 1 tr. zák., s použitím § 53 odst. 2 písm. b) tr. zák., k peněžitému trestu ve výši 8500 Kč a podle § 54 odst. 3 tr. zák. pro případ zmaření výkonu tohoto trestu byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců.

Proti rozsudku podal obžalovaný S. S. v zákonné lhůtě odvolání, které zaměřil především do výroku o vině. Má zato, že okresní soud nesprávně zhodnotil výsledky provedeného dokazování, pokud dospěl k závěru, že skutková podstata trestného činu uvedeného v obžalobě byla naplněna nejen po formální, ale i po materiální stránce. I když nelze vyloučit, že obžalovaný na adresu policistů pronesl určité nevhodné výroky, které by bylo možno považovat za výhrůžky, šlo o výroky podnapilé osoby, které nemohly být brány vážně. Navrhl, aby byl po zrušení rozsudku obžaloby zproštěn podle § 226 písm. b) tr. ř.

Krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal také správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a shledal, že odvolání obžalovaného není důvodné.

Při přezkoumání věci se odvolací soud zabýval především výrokem o vině. Shledal, že soud prvního stupně provedl v hlavním líčení všechny důkazy nezbytné k objasnění jednání obžalovaného, okolností, za nichž k němu došlo, a to z hlediska oprávněnosti zákroku policejní hlídky a správnosti jejího postupu. Všechny důkazy provedl v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu a učinil správné skutkové i právní závěry, s nimiž se odvolací soud ztotožnil.

K právnímu posouzení jednání obžalovaného Krajský soud v Plzni uvedl:

K zákroku policejní hlídky došlo za situace, kdy obžalovaný byl zadržen policejní hlídkou při řízení svého osobního vozidla značky BMW, SPZ PMM 16-76, a to ve zjevně podnapilém stavu. Za těchto okolností bylo povinností policejní hlídky zabránit obžalovanému jednak v dalším řízení motorového vozidla, jednak ověřit stupeň jeho opilosti. Pokud obžalovaný v souvislosti s tím pronesl vůči členům policejní hlídky výhrůžné výroky, a to opakovaně, pronášel je naprosto vážně, takovým způsobem, že šlo nepochybně o projev jeho úmyslu působit na výkon pravomoci veřejného činitele. K naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 tr. zák. stačí, jestliže výhrůžka usmrcením, případně ublížením na zdraví nebo způsobením škody, je pronesena vážně v úmyslu působit na výkon pravomoci veřejného činitele nebo pro takový výkon. Je zcela nerozhodné, zda pachatel měl skutečně úmysl výhrůžku splnit. Z hlediska naplnění formálních znaků tohoto trestného činu není ani rozhodné, zda výhrůžka byla v konkrétním případě u poškozeného způsobila vyvolat důvodnou obavu z jejího uskutečnění. Taková podmínka není ve skutkové podstatě § 156 odst. 1 tr. zák. uvedena a nelze ji dovozovat ani z ostatních zákonných znaků. V tomto směru je nutno odlišovat povahu výhrůžek předpokládaných citovaným ustanovením od výhrůžek u trestných činů násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci (srov. znění ustanovení § 197a tr. zák. a č. 28/1994-II sb. rozh. tr.). S ohledem na charakter opakovaně pronesených výhrůžek nelze ani akceptovat stanovisko obhajoby, že skutková podstata trestného činu nebyla naplněna po materiální stránce. Odvolací soud proto ponechal napadený rozsudek ve výroku o vině beze změny.